

A Budapesti Napló igazsága.

Bárczyék csufos kudarcot vallottak. — Elmarad a november 26-ikára kitűzött főtárgyalás. — Az ügyészség elejtette a vádat. — A bíróság beszüntette az eljárást.

A budapesti kir. büntető-törvényszéktől.-

58029/1912.B.szám.-

Ő F E L S É G E A K I R Á L Y N E V É B E N :

A budapesti kir. büntető törvényszék mint sajtóesküdtbíróság rágalmazás vétségével vádolt Hoványi Kornél bűnügyében alulírott napon tartott zártulésében

v e g z e t t :

a bíróság szabadlábán levő Hoványi Kornél 30. éves r. kath. új vidéki szül. budapesti lakos újságíró vádlott ellen mint az 1848. XVIII. t.c. 13.§ szerinti szerző ellen a Budapesten nyomtatott " Budapesti Napló " című lapnak 1912. évi február hó 2.-án kelt számában " Hogyan szabályozzák a Tabánt " ? felirattal közzétett cikknek a vádiratban megjelölt kifejezései által nyomtatvány után elkövetett és a btkv. 258.§-ába ütköző a 262.§ szerint minősülő s a 270.§ 2. pontja értelmében felhatalmazásra hivatalból üldözendő rágalmazás sajtóvétsége miatt folyamatba tett bünvádi eljárást a Bp. 264.§ 5. pontjából vett joghasonlóság alapján megszünteti és az ügy főtárgyalására 1912. évi november hó 26.-ára kitűzött határnapot beállítja.

m e r t :

a vád kizárólagos képviselőjére / Bp. 2. § / jogosult kir. ügyészség a vádat elejtette.-

Költség nem merült fel.-

Budapesten 1912. évi október hó 29 napján

Huyel
JOGYDOK

Tegnap kézbesítették a vádlott hírlapírónak ezt a szenzációs végzést, amelyből kétségtelenül kitűnik, hogy az ügyészség a vizsgálat során felhalmozott bizonyítékok alapján nem volt hajlandó a vádat képviselni, miután előre látta, hogy az ítélet csak felmentő lehet.

Közöljük itt az idézést is, bizonyosságul annak, hogy az ügy már teljesen megérett a főtárgyalásra és hogy az esküdtbíróság semmi akadályát nem látta a főtárgyalás megtartásának.

Közöljük a végzésben citált paragrafusokat is:

Btkv. 258. §. A rágalmazás vétségét követi el és hat hónapig terjedhető fogházzal és ötszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, aki valakiről többek jelenlétében vagy több, habár nem együtt levő személy előtt olyan tényt állít, amely valóságában esetében az ellen, akiről állított, a büntető eljárás megindításának okát képezne, vagy azt a közmegegyezésnek tennék ki.

Btkv. 262. §. A törvény által alkotott testületek, hatóságok vagy azok küldöttségei, tagjai ellen, habár nem nyomtatvány által elkövetett nyilvános rágalmazás vagy becsületsértés egy évig terjedhető fogházzal és két ezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

270. §. Hivatalból van helye a bünvádi eljárásnak, ha: 1. hatóság, vagy annak küldöttsége ellen, vagy 2. közhivatalnok ellen hivatali kötelességére vonatkozólag állított olyan tény, mely valóságában esetén bünvádi vagy fegyelmi büntetést vonna maga után.

Bp. 264. 5. pontja: A vádtanács elutasítja a vádiratot és az eljárást végzéssel megszünteti, ha a vád képviselőjére jogosultak, a vádat mindnyájan elejtették, illetőleg a vád képviselőjét kellő időben nem vették át.

A Bp. 2. §. szerint ebben az esetben a vád képviselőjére kizárólag az ügyész jogosult. Bárczy, illetve a tanács a vádat nem vehették át.

Az idézett paragrafusokból kitűnik, hogy: 1. Ha a vádlott hírlapíróra rábizonyították volna, hogy megrágalmazta Bárczy Istvánt, illetve a tanácsot, a bíróság egy évig terjedhető fogházzal és 2000 forintig terjedhető pénzbüntetéssel sújtotta volna. (Btk. 262. §.)

2. Ha az inkriminált cikk állításai valók, úgy ez Bárczyval, illetve a tanácsossal szemben bünvádi, illetve fegyelmi büntetést von maga után. (Btk. 258. §.)

Az inkriminált cikk.

„Hogyan szabályozzák a Tabánt“, ez volt az inkriminált cikk címe, de a tanács, illetve Bárczy István a cikknek csupán a Krausz Mayer-féle telekvásárlási ügyre vonatkozó részét inkriminálta. A cikk megértéséhez el kell mondanunk, hogy ebben a több millió telekvásárlási ügyben a Budapesti Napló azt a leleplezést tette, hogy az üzletben egy törvényhatósági bizottsági tag 400.000 korona provizió erejéig érdekelve van. Leleplezésünk általános feltűnést keltett. A közhangulat hatása alatt Vázsonyi Vilmos, aki addig pártolta a telekvételt, a vásár ellen foglalt állást, kijelentvén, hogy

kerületi érdek ugyan a Krausz Mayer-féle telkek megvásárlása, de ez a proviziós ügy erkölcstelenné teszi az üzletet, amelyet ilyen körülmények között nem köthet meg a főváros.

A Budapesti Napló leleplezése, illetve Vázsonyi Vilmos férfias és korrekt fellépése arra készítette Auer Róbertet, hogy bejelentse a provizióról való lemondását...

A törvényhatósági bizottság szótöbbséggel a vétel mellett foglalt állást. Vázsonyi a fent kifejtett indokok alapján megfélemberte a közgyűlés döntését, arra kérvén a belügyminisztert, hogy azt semmisítse meg. A miniszter úgy döntött, hogy a telekvételt jóváhagyja ugyan, de

felszólította a fővárost, hogy azt a 400.000 koronát, amelyről Auer mint provizióról lemondott, szerezzék vissza a telkek eladótól.

Ez a miniszteri leirat 1912. szeptember hó 12-én kelt. A tanács felszólította ugyan az örökösöket, hogy adják vissza a 400.000 koronát, de miután ezek erre nem voltak hajlandók, az ügyet Bárczyék elintézték tekintették, ad acta tették és erről jelentést sem a közgyűlésnek, sem a pénzügyi bizottságnak nem tettek. Az ügyet a Budapesti Napló hozta nyilvánosságra. A lapok ugyanis sem a miniszteri leiratnak a provizió visszakövetelésére vonatkozó passzusáról, sem az ügy kedvezőtlen fejleményeiről tudósítást nem hoztak. Ebben azonban nézetünk szerint nem a lapok a hibásak, hanem a város vezetősége. Bárczyék ugyanis suba alatt intézték el ezt a nagyfontosságú ügyet, amelynek részleteit a vádlott hírlapíró kaparta ki, Neumann Árpád dr. törvényhatósági bizottsági tag szives segédelmével.

Hoványi az érdekes leleplezést a Budapesti Napló már egyik januári számában megtette, ezért a cikkért azonban nem indítottak ellene sajtópert. (Számítatlan súlyos vádakkal impregnált cikkért nem indítottak sajtópert.)

tópert, dacára annak, hogy a sajtóper megindítását állandóan követeltük.) A feljelentést Bárczyék a közhangulat nyomása alatt a február 2-ikán kelt cikkért tették meg, amely csak ismétlése volt a januárban elhangzott vádaknak. Ime a cikk inkriminált passzusai:

... Ami ma erkölcstelen, erkölcstelen volt hét hónappal ezelőtt is, nem lehet tehát rágalmaknak minősíteni a multban felhangzott vádakot.

Ha pedig a Krausz—Mayer-féle ügy folyamán vizsgáljuk, mindinkább arra a meggyőződésre jutunk, hogy a pletykának minősített nézetek eleve tapintó igazságok, amelyeknek erejét éppen a tegnapi határozat növelte. Arról van itt szó, hogy a Vázsonyi főlebbezésére érkezett miniszteri leirat, határozottan kikötötte, hogy a tekintélyes összeget kitevő províziót — már csak a feléről volt szó, mert a másik felét letagadták — szerezzék vissza a város. Mi történt ezzel a miniszteri leirattal? Alapos utánjárással megállapítottuk, hogy semmi. Még az efajta leiratok körüli szabályt is megszegték a főváros vezetői, mert nem terjesztették a miniszteri leiratot közgyűlés elé.

Ez a szabálytalanság azonban hagyján, ha eleget tettek volna a miniszter óhajának. De a provízió visszaszerzése körül sem történt semmi. Az illetékes tényezők megelégedtek azzal a nyilatkozattal, hogy a provízió nincs sehoh, azt nem lehet senkin sem követelni. Sem az opciós levél birtokosán, aki lemondott róla, sem a gazdag örökösökön, akik kitűnő vásárt csináltak. Ez az ügy, amelynek zavartosságát senki sem vonhatja kétségbe, vajon nem-e nyújt tápot a kombinációk és vádak egész seregének. Vajon ezután jogtalanul hangzott-e el a *A Polgár* vádja a Tabán szabályozásának ügyében. Vajon alap nélkül irta-e meg a nevezett lap, hogy a panamák illatát immár átvitte a szél a Duna tulsó felére, Budára is, ahol eddig nem kötöttek kétes tisztasági üzleteket? Ez a Krausz—Mayer-féle ügy a tegnapi határozattal kombinálva feltétlenül jogot ad a kávéházi vádaskodóknak is, elsősorban azonban a sajtó ama részének, amely komolyan fogja fel hivatását, hogy megkérdezzék, mi történt a város házában. És mindenkinek joga nyílik érdeklődni, hogy azok, akik mint a panamák üldözői ismeretesek, akiknek puritán jellemét senki sem vonja kétségbe, mért hallgatnak ilyen nagyfontosságú ügyekben?

... Ötözzön egyszer Bárczy István álruhába és járja végig Harun Al Rasidként Budapest kávéházait, sok asztalnál csak ezeket a kérdéseket fogja hallani. Vagy Bárczy István polgármester tisztában van talán a közhangulattal és ezért látja szükségességnek, hogy mindenkit megvédelmezzon, boldog-boldogtalant a panamázás vádja ellen. Talán ezért kelt fel egyik tavalyi közgyűlésen és jelentette ki spontán lelkesedéssel, hogy a tárgyalandó ügyeken senki sem keresett egy fillért sem? Szép, hogy a polgármester védelmébe veszi a szegény, becsületes embereket, de joggal kérdheti mindenki, korrekció elintézésére az, hogy gyanus bizonyítékokat polgármesteri becsületszóval akarnak ellen-súlyozni. A Szmrecsányi-féle eset igazolta be legfőképpen, hogy mit érnek a közgyűlésen elhangzott ünnepélyes kijelentések? Ma megvádolják Szmrecsányit és holnap bocsánatot kérnek tőle. Ma panamista a főváros is, Szmrecsányi is, holnap korrekció és szeplőtlen tényezők. Ennyit érnek az ünnepélyes kijelentések, megbocsáthat tehát a polgármester azoknak, akik elébe helyezik a teljes súlyú bizonyítékokat az ő gavalléri becsületszavának, amelyben egyébként senki sem kételkedik. De ha a polgármester ur a saját becsületszavával tisztára moshat mindenkit, valaki van, aki a becsületszó hatásköréből kiesik. Mi fog történni akkor, ha egy szép napon magát a polgármestert vádolják meg? Kinek van joga akkor a polgármester tisztázására becsületszavát adni? De ha volna is erre illetékes faktor, kérdjük a polgármester urat, megelégedne-e azzal, hogy az ő becsületét másnak nemleges becsületszava mossa tisztára? Ahogy mi Bárczyt ismerjük, ő feltétlenül a bizonyítékokat követelné és fegyelmi eljárást kérne maga ellen. Hogy engedheti meg tehát Bárczy István az érzékeny gentleman, Bárczynak a polgármesternek, hogy becsületszóval tegyen semmivé terhelő bizonyítékokat? Elvégre Bárczy bizonyára nem úgy gondolkodik, hogy itt — csak mások becsületéről van.

Ezeket írta a rágalmazással vádolt hírlapíró és az ügyészség a súlyos vádak dacára elejtette az ellene emelt vádat.

Kérik a vádiratot.

A feljelentés alapján Szlavék Ferenc vizsgálóbíró beidézte a vádlottat, aki fentartotta azt az állítását, hogy a főváros az ügy

intézőinek könnyelműsége, vagy erélytelensége miatt 400.000 koronával károsodott. Bejelentette egyttal bizonyítékait is.

A vizsgálóbíró május elején fejezte be a vizsgálatot és az iratokat áttette a vádat képviselő királyi ügyészséghez.

A budapesti kir. ügyészség híres arról, hogy mindig a lehető leggyorsabban intézi el az ügyeket. Befejezett ügyekben legkésőbb négy-hat héten belül szokott vádiratot adni. Ebben az ügyben a vizsgálat teljesen be volt fejezve, az ügyészség vádirata mégis késett. Történt azonban más. Az ügyészség

A budapesti kir. büntető törvény

szék esküdtbiróságától.

I D É Z É S

bűnügyben.

Rágalmazás miatt
Hoványi Kornél ellen
folyamatba tett bűnügyben a kir.
törvényszéknek V. Markó utca 27. sz.
II. em. V. ajtószám alatt levő hivatalos helyiségébe.
1912. évi november 6. napján d. e. 9. órájára ki-
tűzött főtárgyalásra a czimzettet,
mint vádlottat a tulajdon-
os dalon... sz. alatt olvasható
jogkövetkezményre figyelmeztetéssel
megidézem.
Budapest 1912. október 30. napján.

Szlavék Ferenc
... a.k.

esküdtbirósági elnök.

A kiadmányhitelül.

szokás ellenére átküldte az ügy összes eredeti iratait Budapest székes-fővárosi tisztviselőjéhez, azzal az írással, hogy fontolják meg, lehet-e eljárást folytatni ebben az ügyben.

Öt hónap mulott el. Eljött az ősz is, de a vádirat még mindig késett, holott abban az ügyben, amelyben az esküdtbiróság Hoványi Kornélt felmentette és amelyben a vizsgálatot jóval később folytatták le, régen elkészült a vádirat.

„Sziveskedjék felfáradni!”

Szeptember 23-ikán mégis történt valami. A főváros egyik tisztviselője telefonált a Budapesti Napló szerkesztőségének:

— Hoványi Kornél urat keresem...

— Bécsben van. Csak néhány nap múlva érkezik meg...

— Kérem mondják meg neki az urak, hogy Melha Kálmán főügyész ur óhajt beszélni vele. Ha visszaérkezik sziveskedjék felfáradni hozzá.

Néhány nap múlva visszaérkezett Bécsből Hoványi, aki azon az állásponton volt, hogy nem keresi fel a főügyész urat, miután tudta, hogy miről van szó, tudta, hogy a főváros paktumot szeretne kötni ebben a tisztázásra szoruló közérdekű ügyben. Ez ellen pedig lelkiismerete tiltakozott.

Néhány nap múlva újból megszólalt a telefon és ugyanaz a tisztviselő megkérte Hoványit, tegyen eleget a meghívásnak, keresse fel Szabó Imre dr. tisztviselőt, aki Melha Kálmán, illetve Bárczy István polgármester megbízásából óhajt vele beszélni. Hoványi ekkor elhatározta, hogy mégis elmegy és tudtára adja a főváros ügyészeinek, miképpen vélekedik erről az ügyről. A hírlapíró óvatosságból magával vitte egyik ismerősét, aki az előszobában várt. Hoványi ugyan azt hitte, hogy szüksége lehet tanura.

A beszélgetés ezután így folyt le a hírlapíró és Szabó Imre tisztviselő között:

Szabó: A polgármester ur nem akar káoszt csinálni ebből az ügyből, ha Hoványi ur hajlandó kielégítő nyilatkozatot adni.

Hoványi: A vizsgálóbíró előtt is kijelentettem, itt is megismétlem, nem állítottam, hogy a négyszázezer koronát a polgármester vagy a tanács vágta zsebre. Azt ellenben igenis fentartom, hogy a tanács, illetve a polgármester ur volt az oka annak, hogy a főváros polgársága négyszázezer koronával károsodott.

Szabó (Az ügyészségtől átküldött eredeti iratokat felmutatva): Méltóztassék az iratokból meggyőződni, hogy a polgármester ur és a tanács korrekcióval jártak el.

Hoványi (Az iratok áttekintése után): Mélyen sajnálom, nem mondhatok egyebet. Koncedálom, hogy a tanács és a polgármester a 400.000 koronából egy fillért sem kaptak, de az iratok megerősítik azt az állítást, hogy itt súlyosan megkárosították a főváros adózó polgárait...

Szabó: Mindenesetre helyes lett volna, ha Auer lemondó nyilatkozatának megtétele körül a tisztviselőknak is lett volna funkciója. A tanácsban mincsenek jogászok... Így történt meg, hogy most már nem tudjuk visszaszerezni a 400.000 koronát.

Hoványi: Per utján sem?

Szabó: A pernek nem volna eredménye.

Hoványi: Ha pedig így áll az ügy, sajnálattal bár, de kénytelen vagyok állításaimhoz ragaszkodni.

Szabó (Egy előre megfogalmazott nyilatkozatot nyújtva át): Ezt a nyilatkozatot a polgármester ur is látta. Ha szives lesz aláírni, elállunk az ügy folytatásától.

Hoványi: Néhány napon belül határozni fogok. Előre is kijelentem azonban, hogy ezt a nyilatkozatot nem írom alá. Ha bármilyen nyilatkozatot aláírnék, abban nyomának kell lenni, hogy a főváros polgársága 400.000 koronával károsodott. Sajnálom, de én közérdekből irtam meg ezt a cikket, engem a kilátásba helyezett fogházbüntetés se riaszt vissza attól, hogy az adófizetők érdekeit megvédelmezzem...

Hoványi ezután elbucszott az előzőken és szeretetreméltó tisztviselőtől, választ azonban egyáltalán nem adott.

Tíz nappal a jelenet után ismét telefonált a közvetítő szerepét játszó tisztviselő:

— Szabó ügyész ur kérdezteti, hajlandó-e beküldeni, mert ellenkező esetben kénytelen lesz folytatni az eljárást...

Hoványi ezt válaszolta:

— Sziveskedjék megmondani az ügyész urnak, hogy mennél sürgősebben folytassa az eljárást.

Hamis érv az egyesítés ellen.

Október elején folyt le ez a telefonbeszélgetés. Akkor már ki volt tűzve az október 23-iki főtárgyalás, amelynek anyagára nézve (sertésszállás telkei, állatkerti nagyvendéglő, Gerbeaud-pavillon bérlete és állatkerti mozi) a polgármester ur csodálatosképpen nem kiált egyezséget. Elhől — csodálatosképpen —

kázust akart csinálni Bárczy ur, miután abban a hiszemben volt, hogy a vádlott nem tud majd bizonyítani, elítélik és akkor verheti a mellét, hogy milyen tiszta a főváros közigazgatása, hogy milyen kiváló és puritán ember Bárczy István.

A vádlott hírlapíró, miután időközben megtudta, hogy az ügyészség mégis vádiratot ad a Krausz Mayer-fele ügyben, azon volt, hogy a két ügy tárgyalását egyesítse. Október 16-án tényleg megszületett a vádirat. Hoványi ekkor ügyvédje, dr. Klein Rezső útján az esküdtbiróság elnökéhez beadványt intézett, amelyben hivatkozva a Bp. azon paragrafusára, hogy azonos tárgyú és anyagu ügyekben az egyesítés elrendelendő, a két ügy egyesítését kérte.

A főváros természetesen kézzel-lábbal kapálódzott ez ellen a jogos, törvényen alapuló kérelem ellen. Joggal tartott ugyanis attól, hogy a Krausz Mayer-fele ügy okvetlenül a vádlott javára billentené a mérleget, mert az iratok mind együtt vannak, nem úgy mint a másik ügyben, ahol fontos okiratok hiányoztak, miután a belügyminisztériumból egyiket se lehetett átkérni.

A főváros álláspontját magáévá tette Balás Elemér kir. ügyész is, aki a főtárgyaláson az egyesítés ellen ezt a kifogást emelte:

— A két ügyet nem lehet azonos tartalmúnak mondani, mert míg a ma tárgyalandó ügyek Pesten játszódtak le, addig a másik ügy budai vonatkozású.

Az esküdtbiróság nem is rendelte el az ügyek egyesítését, holott az ügyész érvelése ellenkezett az igazsággal. Eltekintve attól, hogy Pest és Buda ma már külön-külön nincsen, csak egy közigazgatási terület van: Budapest, a vádlott még a tárgyalás során bebizonyította, hogy Balás Elemér kir. ügyészt félrevezették:

— Konstatálni kívánom, — mondta a vádlott, — hogy az ügyész urat hamisan informálták. A másik ügy ugyanis szintén a pesti oldalon játszódtott le, hiszen mindenki tudja, hogy a Krausz Mayer-fele telkek a VI-ik kerületben, az Angyal földön vannak.

Elnök: Ön úgy vag, mint a sanda mészáros. Az a cikk budai ügyre vonatkozik.

Vádlott: Nem áll, mert csupán a Krausz Mayer-fele telekvételre vonatkozó állítások vannak inkriminálva.

Elnök (hevesen): Ön kérem félre akarja vezetni az esküdteket.

Vádlott: Ismétlem, hogy nekem van igazam.

Elnök: Tessék a tárgyhoz beszélni.

Vádlott: Ahhoz szólok.

Elnök: Ha tovább folytatja, megvonom a szót.

Ilyen torturáknak volt kitéve a vádlott, mert a kir. ügyészt rosszul informálták. A fent közölt inkriminált cikkből világosan kitűnik, hogy Hoványinak volt igaza, de igazát nem tudta érvényesíteni. Ennek dacára felsültek Bárczyék, mert az a reménységük, hogy a vádlott nem tud majd bizonyítani, dugába dőlt. Az esküdtek fényes elégtételt adtak a Budapesti Naplónak, a főváros vezetői pedig megéreztek, hogy elveszett a második ügy is, mert nem lehet majd az esküdteket egy előzetes ítélettel befolyásolni.

Elejtik a vádat.

Bárczyék, mint említettük, abban a hiszemben forszírozták a Krausz Mayer-ügyben a vádiratot, hogy az első ítélet után sikerrel fogják elnémitani a vádlott igazságát. De miután ez a reménységük kutba esett, a kir. ügyészség nem volt hajlandó beugrani nekik. Az ügyészség most már értesítette a főváros vezetését, hogy el kell ejtenie a vádat. Bárczy bizonyára rossz hangulatban volt ennek a szomorú hírek hallatára, de az ügyész határozata ellen nem volt appellátája és így született meg a 26-iki főtárgyalást beállító végzés.

A bizonyítékok.

Bárczyék veresége tehát teljes. A Budapesti Naplót, amelyre legjobban fenték a fogukat, nem sikerült elnémitaniuk. Nem sikerült fogházba hurcoltatni egy ujságírót, aki nem volt hajlandó a polgármester ur szekekrét tolni, hanem az adófizető polgárság, a nép érdekében cselekedett. Nem sikerült paktumot kötni vele, nem sikerült polgármesteri vállveregetéssel elkábítani. A Budapesti

Napló munkatársai nem követik azt a szisztémát, amely egyes fővárosi lapok rovatvezetőit jól jövedelmező városi állásokba juttatta. Mi megyünk tovább a magunk göröngyös útján és biztosítjuk a polgármester urat, hogy minden fenyegetéssel szemben meg fogjuk védelmezni a polgárság, a nép igaz érdekeit.

Beszélni akarunk még a Krausz Mayer-fele proviziós botrány bizonyítékairól is. Erről azonban holnap.

A háború.

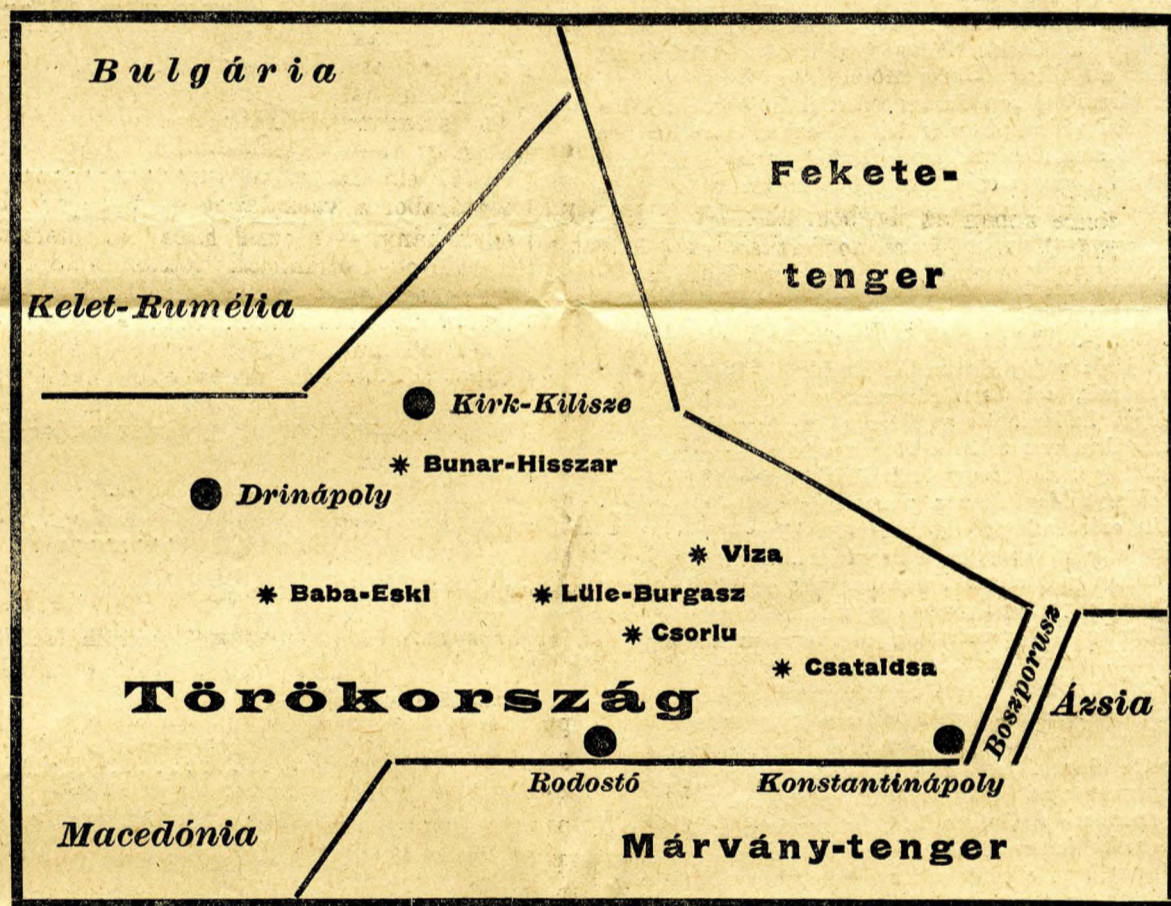
Uj török vereség. — A nagyhatalmak békeközvetítése. — Éhezve a halálba. — Bulgária békére hajlik.

Hogy a folytonos vereségek következtében teljesen elgyengült s még védekezésre is képtelen Törökország immár maga sem bizik többé hadseregében, azt az a tény is bizonyítja, hogy Törökország tegnap megújította azt a kérelmét, hogy a hatalmak közbenjárásukkal eszközöljenek ki fegyverszünetet s ad-

Poincaré nyomban az összes hatalmakat értesítette, hogy Franciaország hajlandó velük Törökország új kérelme fölött érintkezésbe lépni.

Ezt a békeakciót a szó kedvező értelmében egészíti ki az a Londonból érkezett, de eddig még meg nem erősített jelentés, mely

A bolgár-török háború színtere.

janak módot a békefeltételek megállapítására. A török nagykövet ugyanis este Poincaré francia miniszterelnöknek Törökország hivatalos kérelmét nyújtotta át a közvetítés iránt, melynek szövege a következő:

„Az ottomán kormány a nagyhatalmakat az ellenségeskedések nyombani beszüntetése és a békefeltételek megállapítása céljából közös mediációra kéri fel.“

Poincaré miniszterelnök megjegyezte a nagykövetnek, hogy közvetítési kérelem kizárja a hadviselők elleni pressziókat a gondolatát és hozzáfűzte, hogy a hatalmak csak akkor becsatkozhatnak a közvetítési akcióba, ha az összes hadviselők hozzájárulnak.

szerint Bulgária is óhajtja a hatalmak ily irányu közbelépését s az angol kormányt szándékozik felkérni a kezdeményező lépések megtételére.

A csatateréről ezalatt egyre érkeznek azok a gyász hírek, melyek a szerencsétlen és jobb sorsra érdemes török nemzet feltartóztatlan pusztulásáról szólnak. A török keleti sereget Csorlu és Szeráj közt újra megverték és Csataldsáig szorították vissza a bolgárok. Ez a csata állítólag még a lüle-burgaszinál is véresebb és rettenetesebb volt.

A török sereg most a végső, kétségbeesett védekezésre készül s így a csatateren előreláthatólag 3—4 napos szünet fog beállni,

SZÉN, KÖRSZ

nagyban és kicsinyben.

Salamon Jakab és Ta. cég

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 19.

Telefonszámok: 73-96, 73-97, 73-98, 73-99.